

Moto:

„O carte adevărată nu este una pe care o citim, ci una care ne citește.”

(Wystan Hugh Auden)

„Cartea bună e ca și o conversație cu un om deștept.”

(Lev Tolstoi)

Realizatorii acestui număr al revistei „Biblioteci mureșene” sunt:

Melania Suciu, bibliotecar-metodist

Alexandru Tcaciuc, informatician

Alexandru Tcaciuc

Melania Suciu

Au colaborat la realizarea acestui număr:

Adina Mureșan, Biblioteca Județeană Mureș

Doina Vanca, Biblioteca Județeană Mureș

Dana Gurghian, Biblioteca Orășenească Iernut

Nița Cucerzan, Biblioteca Comunală Chețani

Anca Ciotloș, Biblioteca Comunală Albești

Mariana Bucur, Biblioteca Comunală Râciu

CUPRINS

Realizatori, colaboratori

din Biblioteca Județeană Mureș

Cuvântul metodistului

Biblioteca Județeană Mureș

din activitatea bibliotecilor publice din județ

Biblioteca Orășenească Iernut

Biblioteca Comunală Chețani

Biblioteca Comunală Albești

Biblioteca Comunală Rîciu

Imagini memorabile

Cuvântul metodistului

În acest an, activitatea metodică s-a desfășurat sub forma întâlnirilor metodice zonale. În cadrul acestor întâlniri s-au făcut ore de pregătire pe probleme de gestiune de bibliotecă, sub forma unui curs. În urma cursurilor, participanții primesc adeverințe de participare, cu menționarea competențelor dobândite la curs.

În anul viitor, 2016, vom începe în cadrul acestor întâlniri zonale, cursul de prelucrare a documentelor. O întâlnire de o zi nu va putea acoperi materialul cursului, astfel încât se vor face întâlniri suplimentare lunare, în completare, la

sediul Bibliotecii Județene Mureș. Se vor acorda, de asemenea, adeverințe cu menționarea competențelor dobândite, însă doar participanților la toate întâlnirile necesare parcurgerii integrale a cursului. Dacă nu se reușește finalizarea acestui curs în anul 2016, se va avea în vedere și anul 2017 pentru pregătirea privind prelucrarea documentelor.

Suporturile de curs, tipizatele, alte materiale necesare sau solicitate, legături către pagini web, sunt și vor fi în continuare postate pe pagina web a compartimentului metodic pentru a fi accesibile tuturor.

În calitate de metodist, prin prisma atribuțiilor presupuse, am acordat ajutor și consultanță colegelor și colegilor care s-au confruntat cu verificarea fondului bibliotecii (Sângeorgiu de Pădure, Chiheru de Jos, Ideciu de Jos, Sărmașu) și lămuriri privind gestiunea de bibliotecă, sau în orice probleme în care mi s-a solicitat ajutorul.

Pe linie metodică vom discuta și posibilități de diversificare a gamei de activități desfășurate în spațiul și sub patronajul bibliotecilor, precum și despre oferirea de servicii noi și variate de bibliotecă. În acest context, dezvoltarea societății merge mână în mână cu diversificarea serviciilor de bibliotecă, și invers. De mare ajutor a fost cuprinderea în programul Biblionet a 37 de biblioteci publice din județ, program prin care au ajuns echipamente și acces nelimitat și gratuit la internet în localitățile respective, iar bibliotecarii au fost instruiți în utilizarea calculatorului, internet, precum și în diversificarea serviciilor de bibliotecă.

În acest an s-a îmbunătățit colaborarea cu bibliotecile din județ, făcându-se simțită o mai profundă implicare personală și/sau sufletească, precum și cultivarea bunelor relații personale și profesionale. Totodată, sunt semnale că activitățile desfășurate în biblioteci sunt mai multe și mai variate. Este adevărat că majoritatea activităților sunt realizate în colaborare cu elevii școlilor din localitate. În aceste sens este de văzut și încercat desfășurarea de activități cu tinerii și adulții, cunoașterea de către primii, prin intermediul celor din urmă, a lucrurilor cu specific local și a tradițiilor zonale, activități de petrecere a timpului liber etc.

Melania Suciu
Bibliotecar-metodist

Adina Mureșan - *Terapia prin povești pentru copii cu nevoi speciale*

Încă din antichitate bibliotecile publice, deținătoare de mijloace de comunicare scrisă, s-au constituit ca spații ale comunicării, dar în lumea contemporană, în care noile „media” creează legături la nivel planetar, acest rol a sporit spectaculos. Pretutindeni accentul cade acum nu atât pe conservarea de documente cât pe *comunicare*, pe dezvoltarea relațiilor inter-umane, pe educație și informare, realizându-se că aceasta elimină sursele de tensiune, inegalitățile, diferențele care barează înțelegerea.

Este și motivul pentru care bibliotecile moderne urmăresc programe de comunicare, selectând în acest scop mijloacele de informare, organizând servicii de consiliere, de mediere, de animație, creând situații favorabile schimbului de idei individului și colectivităților.

După Daniel Bounoux «*comunicarea constă în primul rând în organizarea legăturii sociale, în structurarea vieții cotidiene și menținerea coeziunii comunității*». [Buluță, Gheorghe; Craia, Sultana; Petrescu, Victor - *Biblioteca azi: informare și comunicare*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2004, p. 9.]. Biblioteca este un loc de socializare, mai ales prin activitatea de animație, prin organizarea unor activități care să ducă la reunirea persoanelor și schimbul de idei și informații, este locul în care se comunică la nivel interpersonal și de grup. În România, unde există tendința spre un individualism în

conflict sau în relații de ostilitate cu ceilalți și unde lipsește educația pentru valorile comunitare, acest spațiu al comunicării cu rol educațional și civilizator ar trebui să fie prioritatea numărul unu a bibliotecarilor, deveniți nu doar paznici ai unor fonduri vechi, ci capabili să efectueze biblioterapia societății, a anumitor grupuri de cititori, a persoanelor individuale la fel ca un medic al sufletului, înarmat cu știința psihologiei lecturii, citând ca argument cuvintele poetului rus Lev Osanin: «*Bibliotecarii sunt buni vindecători ai sufletelor oamenilor, ai sentimentelor și faptelor*» [Culicovski, Lidia. *Biblioterapia, o formă intens folosită în activitatea cu persoanele dezavantajate*, în revista *Biblioteca*, nr. 5 din 2001, p. 137.].

De aceea trebuie aplicate programe și proiecte care să pună în evidență misiunea comunitară a bibliotecarilor. Aceste proiecte comunitare trebuie să aibă menirea:

- să întărească rolul familiei în societate și să sprijine comunicarea dintre părinți și copii;
- să încurajeze comunicarea interculturală;
- să scoată în evidență ideea unității în diversitate;
- să îndrepte atenția comunității spre sprijinirea persoanelor aflate sub incidența discriminărilor de natură fizică, socială, lingvistică sau culturală;
- să sprijine procesele de integrare a grupurilor defavorizate;
- să cunoască și să aplice principiile educației permanente;
- să încurajeze colaborarea instituțiilor publice cu grupurile de voluntari;
- să promoveze ideea că fiecare cetățean poartă responsabilitatea pentru sănătatea socială și culturală a comunității din care face parte;
- să ofere posibilitatea de a găsi alternative în rezolvarea problemelor personale ale celor suferinzi, de a-i ajuta să își modifice felul de a comunica cu ceilalți, de a-și exprima sentimentele pozitive și negative, de a-și extinde concepția despre lume și viață, de a se autoaprecia corect și de a-și întări siguranța de sine [Mureșan, Adina. *Centrul de Biblioterapie, un nou serviciu pentru comunitate* (lucrare pentru gradul I S), 2012, p. 2.].

În această lucrare aș dori să dezvolt misiunea bibliotecarilor, ca în cadrul bibliotecilor publice și, implicit, în cadrul Bibliotecii Județene Mureș, să ofere copiilor care au tulburări emoționale și de comportament (timiditate, hiperactivitate, egocentrism, agresivitate, impulsivitate, tulburări de somn, tulburări de identificare sexuală, fobii, stimă de sine scăzută) sau o alterare a obiceiurilor, stare obținută în urma stărilor conflictuale la nivel familial rezultate din abandonuri, divorțuri, moartea rudelor, cămine nepotrivite, din cauza părinților alcoolici, hiperagresivi, posesivi, nevrozați, care au marcat negativ comportamentul copiilor ori celor care au supraviețuit unor dezastre naturale, posibilitatea unei *terapii prin lectură (biblioterapie)* și prin care să îi ajute să găsească soluții la problemele pe care le au, în cadrul unor activități de consiliere organizate în spațiul bibliotecii.

Biblioterapia îi ajută pe copii dacă cărțile alese de bibliotecari, împreună cu un psiholog, îndeplinesc următoarele cerințe:

- prezintă o situație similară cu problema copiilor;

- prezintă un caz asemănător (pentru a-i exemplifica multitudinea de soluții ce pot sta la baza rezolvării unei singure probleme);
- dezvoltă și îmbunătățesc imaginea de sine a copiilor;
- ajută copiii să își exprime emoțiile și să comunice liber problema lor;
- dezvoltă capacitatea copiilor de a înțelege comportamentele umane și motivele care stau la baza acestora.

Cărțile și poveștile au calități deosebite care le fac instrumente adecvate în aceste activități. Poveștile pentru copii includ oameni, animale, personaje fantastice și tot felul de obiecte neînsuflețite – de exemplu, trenuri, pietre, ceasuri și ceainice. Oamenii, animalele, personajele fantastice și obiectele sunt înzestrate cu personalități, convingeri, gânduri, emoții și comportamente. Pe măsură ce povestea se derulează, apar teme, survin probleme, iar personajele și obiectele din poveste reacționează prin gânduri, emoții și comportamente specifice. Când un copil ascultă o poveste, poate să se identifice cu un personaj, o temă sau un eveniment din cadrul acesteia. Dacă face acest lucru, atunci aproape sigur va reflecta la propria situație de viață. Interesul său față de gândurile, emoțiile și comportamentele personajelor din poveste îi permite să împărtășească la un anumit nivel experiențele personajelor din carte și să proiecteze asupra acestora convingeri, gânduri și experiențe emoționale proprii. Astfel, copilul poate procesa în mod proiectiv propria dezordine emoțională. În plus, copilul va recunoaște adesea relația dintre evenimentele și temele dintr-o poveste și unele din viața sa. Când se întâmplă acest lucru, ei au șansa să își gestioneze în mod direct problemele.

Bibliotecarii și psihologul trebuie să aleagă povești terapeutice care să îi facă pe copii să stabilească o relație cu personajul în așa fel încât ei să poată discuta mult mai deschis despre un personaj fictiv, decât despre propria persoană, proiectându-și experiența și problemele asupra acestui personaj. Materialele literare se pot clasifica în materiale didactice și non-didactice. Cele didactice au un mesaj educațional [Ciusnel, Alexandrina. *Modalități de dezvoltare a abilităților socio-emoționale la preșcolari*, p. 2.], temele abordate fiind cele legate de dezvoltarea trăsăturilor caracteriale pozitive cum ar fi: hărnicia, bunătatea, prietenia, dar și trăsături negative precum ironia, lauda, lenea. Astfel, de exemplu, „Cărțile junglei” îi vor învăța pe copii despre respect și prietenie, „Pinocchio” despre dragoste, devoțiune și îndrăzneală, „Cenușăreasa” despre încredere și armonie, „Harry Potter” despre prietenie și bunătate. Bruno Bettelheim în „The Uses of Enchantment”, publicată în 1976, exemplifică mesajele pe care le transmite un basm sau o poveste [Popescu, Oana Maria; Miron, Rodica; Păcurar, Cosmina; Drobo, Loredana. *Modelul Milton”- Construirea intervențiilor metaforice în psihoterapie*, p. 2.]. În basmul „Cei trei purceluși”, de exemplu, prezintă principiul plăcerii versus principiul realității și îi învață pe copii să nu fie leneși și să ia lucrurile ușor pentru că pot muri. Planificarea inteligentă ne poate face victorioși. Cei doi purceluși mai tineri trăiesc în conformitate cu principiul plăcerii, căutând gratificare imediată. Cel de-al treilea a învățat să trăiască în conformitate cu principiul realității. Bibliotecarul trebuie să sublinieze pe înțelesul copiilor, că există posibilitatea ca ei să își dezvolte inteligența pentru a fi victorioși asupra unor oponenti mai puternici. Lupul este o proiecție

externă a răutății copiilor, a dorinței lor de a devora și a anxietății ca să nu aibă cumva soarta similară lupului. Copiii înțeleg subconștient și diferența dintre a mânca și a devora, respectiv între principiul plăcerii controlat și cel necontrolat. Purcelușul cel mai mare este superior celor mai tineri; copiii pot identifica progresul lor, identificându-se pe rând cu fiecare dintre cei trei purceluși. Lupul primește ceea ce merită și astfel e adus în scenă și principiul dreptății. Dispariția primilor doi purceluși nu este dramatică, pentru că astfel copiii înțeleg că trebuie să se debaraseze de formele de existență anterioare dacă doresc să ajungă într-o formă superioară. Cei trei purceluși sunt aceeași persoană, în stadii diferite. Astfel gândirea copiilor este direcționată spre propriul progres.

Materialele non-didactice sunt acele povești care au un substrat psihologic. Mesajele transmise de aceste povești sunt de natură terapeutică.

Michael Yapko spunea că *«poveștile ca instrumente educaționale au fost principala metodă de educare și socializare în istoria umană»* [Burns, George W. - *101 povești vindecătoare pentru copii și adolescenți: folosirea metaforelor în terapie*, București: Editura Trei, 2011, p. 39.].

Poveștile inspiră și motivează, invocă emoții, promovează schimbarea, creează legături minte-corp, au puterea de a vindeca și puterea de a disciplina.

Milton Erickson utiliza povești metaforice structurate în scop terapeutic. Comunicarea metaforică în terapie prezintă mari avantaje. O astfel de comunicare aduce copiii laolaltă, îi ajută să se conecteze unii la alții, să facă ei înșiși conexiuni și să formeze noi relații. Povestea nu are legătură doar cu conținutul său verbal, ci în primul rând cu conectarea. Poveștile relatează informația mai eficace decât un simplu fapt și se apropie mai mult de experiența personală. Metaforele sunt o formă de comunicare indirectă, imaginativă și implicită cu copiii. De multe ori cuvintele „metaforă terapeutică”, „poveste terapeutică” sau „poveste care vindecă” sunt folosite în același mod. Există o diferență între poveștile orale și cele scrise. Poveștile transmise pe cale orală sunt dinamice, așa cum trebuie să fie poveștile, și ele sunt adaptate de la povestitor la povestitor și de la un ascultător la altul.

Poveștile au multe din caracteristicile importante ale comunicării eficace:

- sunt interactive;
- educă prin atractivitate;
- înving rezistența;
- trezesc și hrănesc imaginația;
- dezvoltă abilitățile de rezolvare a problemelor;
- creează posibilități noi și diverse pentru îndeplinirea obiectivelor;
- invită la luarea independentă a deciziilor.

Copiii, indiferent de nivelul lor intelectual și de vârsta pe care o au, par să prefere basmele populare oricăror alte povești. Basmele comunică cu copiii la mai multe niveluri. Conform modelului psihanalitic al personalității umane, basmele poartă mesaje importante la nivel conștient, subconștient și inconștient. Acestea fac referire la presiunile interne pe care copilul le înțelege automat în mod inconștient și oferă soluții temporare și permanente la problemele sale.

Problemele cu care copiii se confruntă sunt multiple: dezamăgiri, dileme, rivalități între frați, achiziționarea unei valori proprii, realizarea existenței sinelui, depășirea dependențelor. Copilul nu poate înțelege mediul său în mod rațional, ci prin intermediul viselor cu ochii deschiși, fanteziei și jocului. Astfel, conținutul inconștient este încorporat în fanteziile conștiente. Basmele oferă noi dimensiuni imaginației copilului, pe care probabil i-ar fi dificil să le descopere de unul singur. Mai important chiar, forma și structura basmelor sugerează copilului imagini prin intermediul cărora își poate structura fanteziile și își poate găsi un drum în viață.

Atât la copil, cât și la adult, inconștientul este un determinant important al comportamentului inconștient. Conform teoriei psihanalitice dacă materialului inconștient îi este permis să ajungă la nivel conștient și să fie prelucrat prin intermediul imaginației, potențialul său dăunător (prin reprimare presupunându-se că duce la personalități rigide, obsesiv-compulsive) este mult redus, și are, dimpotrivă, un efect pozitiv. Copilul are nevoie de sugestii în formă simbolică despre cum poate depăși diverse probleme și despre cum poate să ajungă la maturitate. Poveștile „corecte politic” nu menționează îmbătrânirea sau moartea, limitele existenței noastre sau dorința de viață eternă.

Basmele prezintă la modul imaginar procesul dezvoltării umane și fac acest proces mai atractiv pentru copil. Pe lângă înțelesul lor profund psihologic, basmele sunt o operă de artă. Basmele nu ar putea avea impact dacă nu ar fi o formă de artă. Și în acest sens basmele sunt unice, fiind o formă de artă pe care copiii o pot înțelege. În basm este exprimată și moștenirea noastră culturală. În funcție de punctul de vedere asupra basmului, putem găsi în el înțelesuri diferite. De exemplu în „Scufița Roșie” faptul că este înghițită de lup este privit ca temă pentru:

- noaptea care devorează ziua;
- iarna care înlocuiește anotimpurile calde;
- zeul care înghite victima sacrificată.

Basmele abundă și în elemente religioase, și multe povești biblice au o structură asemănătoare basmelor. De exemplu „1001 de Nopti” este plină de referințe la religia islamică. Multe din poveștile fraților Grimm fac referire la Dumnezeu.

Basmele sunt terapeutice pentru că, prin intermediul lor, copilul își găsește propriile soluții prin contemplarea a ceea ce basmul pare că implică despre sine însuși și conflictele sale interne în acel moment al vieții. Basmele nu au pretenția să descrie lumea așa cum este și nici nu dau sfaturi referitoare la ceea ce ar trebui să facem. De

obicei basmul nu are nimic de a face cu viața exterioară a copilului, ci cu problemele sale interioare. Natura nerealistă a basmului este foarte importantă pentru că devine clar că el nu conține informații despre lumea externă, ci despre procesele interne.

Miturile au multe lucruri comune cu basmele, dar în mituri eroul principal este frecvent prezentat ca personaj demn de urmat.

Basmele răspund în mod sugestiv la întrebări eterne:

- Cum este lumea cu adevărat?
- Cum îmi voi trăi viața în această lume?
- Cum pot fi eu însumi?

Basmul este o experiență de viață pentru copil. Când copilul spune despre un basm „îmi place”, înseamnă că acesta are ceva să îi spună și basmul trebuie repetat.

G. K. Chesterton afirma: *„Basmele nu le spun copiilor că există dragoni. Copiii știu deja acest lucru. Basmele le spun copiilor că dragonii pot fi uciși”.*

O alternativă la citirea unei povești dintr-o carte și purtarea unei discuții cu copiii pe baza acesteia, este încurajarea lor să își creeze propriile povești. Copiii vor proiecta cu siguranță idei din viața lor asupra personajelor și temelor din poveste. Copiii pot chiar să se includă și pe ei drept personaje sau să descrie în povești evenimente care au avut loc în viața lor. Din nou, ca și în cazul citirii unei povești dintr-o carte, copiilor li se dă șansa de a-și explora problemele, gândurile, emoțiile și comportamentele, fie în mod proiectiv, fie în mod direct.

Uneori, copiii trebuie învățați comportamente noi, care să fie mai adecvate decât cele pe care le-au învățat anterior. De exemplu, în multe cazuri, copiii care au suferit abuzuri sexuale au învățat să aibă încredere și să fie ascultători față de adulți. Ei trebuie să fie învățați limitele adecvate și să își dea seama când este potrivit și necesar să spună „Nu”. Cărțile pot fi folosite cu rol educativ cu privire la diverse alte aspecte și domenii de informare, printre care se numără abuzul, violența, competențele sociale, gestionarea furiei, educația sexuală, despărțirea, divorțul și moartea.

Folosind cărțile și poveștile, precum și inventarea unor povești împreună cu copiii, bibliotecarii, psihologul, cadrele didactice sau părinții pot atinge o serie de obiective. Acestea includ obiective generale și obiecte specifice.

Obiective generale:

- Ajutarea copiilor să își recunoască anxietatea sau suferința, identificându-se cu personajele sau situațiile dintr-o poveste.

- Ajutarea copiilor să descopere teme și emoții asociate care survin din când în când în viața lor. De exemplu, copiii își pot da seama că se tem să nu fie lăsați singuri, să nu fie trădați sau au sentimente excesive de responsabilitate față de alții. Conștientizându-și aceste sentimente, copiii pot să le facă față și să progreseze spre rezolvarea problemelor asociate cu ele.

- Ajutarea copiilor să se gândească la soluții alternative pentru problemele lor și să le exploreze. Acest obiectiv poate fi realizat prin modificarea poveștilor, astfel încât ele să aibă rezultate diferite.

Obiective specifice:

- Ajutarea copiilor să normalizeze anumite evenimente din viața lor, aducându-le la cunoștință faptul că și alții au avut experiențe asemănătoare. Acest obiectiv poate fi realizat prin citirea unor povești cu teme similare cu propriile experiențe.

- Ajutarea copiilor să reducă stigmatizarea asociată cu anumite experiențe inacceptabile din punct de vedere social. Copiii care au fost victime ale unor abuzuri sexuale sau violențe domestice își îmbunătățesc părerea despre sine când află că și alți copii au trecut prin experiențe asemănătoare și au avut sentimente similare. Ei pot afla acest lucru citind povești despre alți copii care au suferit astfel de traume.

- Ajutarea copiilor să recunoască faptul că unele evenimente sunt inevitabile. De exemplu, un copil care s-a îmbolnăvit și trebuie să meargă la spital este ajutat dacă i se citește o carte despre alt copil care merge la spital, deoarece astfel el poate să se identifice cu unele dintre temerile și speranțele copilului respectiv.

Povestirea constituie un proces interactiv la care participă copiii, consilierul, bibliotecarul, un cadru didactic etc. Scrierea poveștilor trebuie să fie o experiență creativă ușoară, distractivă și pozitivă pentru copii. Se poate folosi, pe măsură ce copilul/copiii dezvoltă povestea, o cariocă și o foaie mare de hârtie, chiar și un reportofon pentru a înregistra povestea.

În general copiii au nevoie să le oferim un exemplu înainte să înțeleagă pe deplin procesul inventării poveștilor. Putem să începem astfel: „Astăzi ne vom spune unul altuia povești” și „Voi începe eu, iar din când în când am să mă opresc...și atunci aș vrea să continui tu”. Astfel, putem alege noi o temă și să îl încurajăm pe copil să exploreze teme relevante pentru el. Prin completările copilului/copiilor povestirea va ajunge la un deznodământ sau un sfârșit. Când povestea este completă, o vom asculta sau citi încă o dată și îi vom cere copilului/copiilor să se identifice cu personajul din poveste, întrebându-l: „Cu care personaj ți-ai dori cel mai mult să semeni?” Copilul/copiii poate fi încurajat și mai mult să își exploreze comportamentul dacă întrebăm de exemplu: „Dacă ai fi prinț, ai face la fel sau ai face ceva diferit?” și „Ce ai fi făcut tu?”.

O alternativă este să îl încurajăm pe copil sau, după caz, întregul grup de copii, să spună povești despre o imagine pe care o vede. Bibliotecarul îi poate arăta o ilustrație dintr-o revistă sau o fotografie, cerându-i să spună o poveste despre oamenii, animalele sau obiectele din imagine. Este util să le repetăm copiilor că poveștile au un început, un mijloc și un sfârșit, dar ele pot fi și scurte și concise.

În cazul copiilor cărora le este greu să inventeze povești, este mai bine să se folosească cărți cu povești, basme sau fabule. Astfel, ei se pot familiariza cu felul cum evoluează poveștile și îi ajută să recunoască modul în care acestea se leagă de propriile experiențe personale.

Basmele și poveștile clasice precum „Scufița Roșie” sau „Hänsel și Gretel”, deși sunt foarte vechi, pot fi utile uneori. Se impune totuși precauție cu astfel de povești deoarece ele pot fi perturbante pentru unii copii. Totuși, când sunt considerate potrivite, ele îl încurajează pe un copil să proiecteze, în primul rând, iar în al doilea rând, să discute în mod direct despre sine, despre familia sa și despre alte persoane importante din viața lui.

Povestea „Scufița Roșie” poate fi foarte utilă când este folosită în cazul anumitor copii deoarece ridică problema lipsei de putere, a fugii, a neajutorării și a salvării. Am putea să îi citim povestea copilului, iar apoi să îl invităm să se identifice cu unul dintre personaje. După aceea, îi putem spune să se gândească la soluții alternative pentru diverse situații din poveste. De exemplu, în cazul în care copilul se identifică cu bunica din povestea „Scufița Roșie”, îl putem întreba: „Cum ar fi putut bunica să fie mai puternică, astfel încât să îl păcălească pe lup și să nu se lase mâncată?”. L-am putea încuraja apoi pe copil să se gândească la mai multe alternative diferite, întrebându-l: „Ce altceva ar mai fi putut face bunica, atunci când lupul a încercat să o mănânce?” și „Dacă ai fi fost în locul bunicii ce ai fi făcut?”. Ulterior, l-am putea lăuda pe copil pentru îndrăzneala, curajul și inventivitatea lui.

Asupra copiilor produc o impresie puternică lectura poeziilor, a poveștilor, cântecele, teatrul cu marionete. Sentimentele de milă, de compătimire, de indignare, de mânie, emoțiile pentru prosperarea eroului preferat ating o înaltă expresivitate. Copiii vor completa anumite scene și sentimente din viața eroului preferat cu propriile sentimente și scene din viața lor. Ei pot exprima aceste impresii prin desene, repovestirea celor citite, inventarea de povești proprii și prin jocul cu ajutorul marionetelor. De obicei un copil când repovestește/recrează ceva despre eroul preferat, uneori accentuează sau dezvoltă calitățile lui sau îi corectează neajunsurile.

Poveștile care au ca temă violența domestică pot fi folosite pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă că și alți copii au experiențe asemănătoare. Astfel, copilul se poate simți la fel ca alți copii și i se atenuează sentimentul că este o victimă unică. Asemenea povești îi permit copilului să se identifice cu personajele din poveste sau să respingă asemănările dintre sine și personaje. De asemenea, îl pot stimula pe copil să dezvăluie mai multe informații despre propriile experiențe.

Folosim adesea cărțile ca modalitate de a-i educa pe copii cu privire la convingeri și comportamente importante. Cărțile pot fi utilizate pentru a aborda o mare diversitate de aspecte precum comportamentele productive, pericolele pe care le pot reprezenta străinii, secretele și atingerile inadecvate. Bibliotecarii și psihologul pot să folosească cărțile pentru a-i ajuta pe copii să exploreze alegeri și opțiuni privind un comportament viitor. De exemplu, o carte îl poate ajuta pe un copil să îi spună „Nu” unui străin. Se poate verifica apoi dacă respectivul copil are capacitatea de a spune „Nu” și îl putem ajuta să exerseze acest răspuns cu voce tare. După aceea copilul poate fi implicat într-un joc de rol prin care el învață comportamente adecvate.

De asemenea bibliotecarul poate să le ofere acestor copii un exemplar din cartea respectivă sau să îi îndrume spre secția bibliotecii unde vor găsi cartea, pe care să o ia acasă și să o citească împreună cu unii membrii ai familiei sau cu persoane care au grijă de ei.

Poveștile le oferă copiilor ocazia de a-și exprima fantezii și de a explora situații conflictuale. De asemenea, ele le permit copiilor să abordeze probleme și sentimente importante chiar dacă le este prea dificil să vorbească despre ele în mod direct.

Marionetele și jucăriile de pluș sunt la fel de utile și adaugă o dimensiune suplimentară povestirii, de aceea se recomandă folosirea lor la aceste „ore de

povești". Prin intermediul acestora, copilul participă direct la crearea și rostirea dialogului poveștii și la manipularea lor, pentru a reprezenta povestea. Astfel, copilul se implică în povestire și se conectează la ea personal, fapt care îi permite să își asocieze mai ușor sentimentele cu cele ale unor personaje din poveste. Cu ajutorul lor se pot făuri diferite tipuri de personaje și personalități cum ar fi:

- figuri familiale care să reprezinte pe mama, tata, bunicul, frații, bebelușul, unchi și așa mai departe;
- figuri fantastice, de exemplu un diavol, o fantomă, vrăjitoare, zâne, un magician;
- animale sălbatice, animale de la fermă și animale domestice: lupi, rechini, urși, elefanți, cai, iepuri etc.;
- unele jucării de pluș care să implice ideea de deghizare: un personaj mascat, un clovn și un personaj fără chip.

Secvențele dramatice create cu ajutorul marionetelor și jucăriilor de pluș pun la dispoziția copiilor o modalitate de a gestiona indirect aspectele pe care le este dificil să și le asume. Abordarea indirectă, prin intermediul spectacolului de marionete, protejează durerea interioară a copilului de expunerea directă, aceasta fiind exprimată sub o formă deghizată, ca aparținând marionetelor sau jucăriilor de pluș. În același timp, copiii capătă încredere să vorbească despre aspecte relevante și au șansa de a dobândi curajul de a-și asuma problemele și de a se confrunța cu ele, când sunt pregătiți.

Dramatizarea le permite copiilor să își proiecteze asupra marionetelor și jucăriilor de pluș convingerile, comportamentele și caracteristicile personalității proprii și cele ale altor persoane importante din viața sa. De exemplu, când un copil creează dialogul dramatic, poate imita personalitatea și comportamentele unei persoane pe care o urăște sau ale unui prieten drag de care a fost despărțit. Astfel, marionetele și jucăriile de pluș oferă o modalitate sigură de exprimare a fanteziilor cu privire la interacțiunile altora și interacțiunile copilului cu persoanele respective. Pe parcursul secvenței dramatice bibliotecarii sau psihologul pot interveni pentru a îi ajuta pe copii să își exprime, să își înțeleagă și să își rezolve problemele, determinând astfel o schimbare.

Temele ar putea fi legate de furie, siguranță, protecție, agresivitate, putere și control. Copiii joacă adesea teme legate de bine și rău. Marionetele le oferă copiilor siguranța și distanța de care ar putea avea nevoie pentru a lucra asupra unor sentimente dificile sau copleșitoare. Astfel, ei reușesc să spună lucruri pe care nu le-ar putea spune în lumea reală. Ei pot exersa curajul și modalități de a se apăra singuri, lucrând cu ajutorul marionetelor asupra fricilor lor, prin crearea de situații imaginare și confruntarea anxietăților.

Anumite marionete și jucării de pluș au atribute simbolice inerente. De exemplu, lupii pot fi periculoși, maimuțele amuzante și ștregare, câinii devotați, pisicile jucăușe, vulpile șirete, bufnițele înțelepte, polițiștii săritori sau autoritari.

Marionetele și jucăriile de pluș pot fi folosite pentru atingerea următoarelor obiective:

1. Dobândirea controlului asupra unor probleme și evenimente:

Când se folosesc marionete și jucării de pluș, copiii au ocazia să pună în scenă evenimente neplăcute. Astfel, ei pot avea sentimentul că dețin controlul asupra experienței respective. De exemplu, în timpul experienței din viața reală, copilul a fost poate pasiv și lipsit de putere; în cadrul punerii în scenă a experienței respective, marioneta sau jucăria de pluș asupra căreia copilul își proiectează experiența se poate comporta într-un mod mai activ și mai puternic. Utilizând marionete și jucării de pluș în asocieri cu fabule, basme și povești familiare, copiii pot restructura evenimente anterioare, astfel încât victimele să capete putere, consecințele să fie juste și să existe șansa de a exprima preocupări și sentimente. Copiii vor evolua, astfel, de la neputință la putere.

2. Consolidarea puterii prin intermediul exprimării fizice:

O modalitate ideală prin care copiii își pot exprima sentimentele de putere și forță constă în utilizarea anumitor personaje sau marionete. Emoțiile care pot fi inacceptabile sunt exprimate și exagerate fără teama de a fi admonestați. Aceste procese le sunt benefice copiilor care au devenit obedienți drept consecință a unor evenimente anterioare (exemplu: violență) sau care sunt mai slabi din fire.

3. Consolidarea abilităților de rezolvare a problemelor și de luare a deciziilor:

Adesea, copiilor le este greu să exploreze mai multe soluții pentru problemele lor, deoarece sunt inhibați de așteptările pe care le au cu privire la posibilele cerințe și constrângeri, despre care cred că le-ar impune alții. Totuși, prin făurirea unei secvențe dramatice, ei pot explora în siguranță o diversitate de soluții alternative, bibliotecarii și psihologul făcând asociații între acestea și situația de viață cu care se confruntă copiii.

4. Dezvoltarea competențelor sociale:

Se pot crea situații, în cadrul jocului de marionete, de către bibliotecar și psiholog, în care copiii trebuie să reacționeze folosind propriile marionete sau jucării de pluș. Aceste reacții pot fi apoi receptate pozitiv sau negativ de marioneta mânuită de unul din adulți. Astfel, copiii pot explora indirect adecvarea sau inadecvarea propriului comportament social.

5. Îmbunătățirea abilităților de comunicare:

Folosirea marionetelor și a jucăriilor de pluș într-o secvență dramatică necesită din partea copiilor atât activități verbale, cât și non-verbale. Este încurajată comunicarea despre evenimente sau probleme imaginare ori reale. Copiii reușesc astfel să își dezvolte capacitatea de a înțelege consecințele diferitelor stiluri de comunicare și, prin urmare, își pot îmbunătăți abilitățile de comunicare. De asemenea, copiii pot să se identifice cu caracteristicile și comportamentele marionetelor și jucăriilor de pluș. Procedând astfel, au la dispoziție o modalitate indirectă de a-și experimenta relațiile alternative, iar dacă doresc, pot explora aspecte precum separarea, apropierea și comunicarea deschisă a acestor necesități.

6. Dezvoltarea capacității de a înțelege:

Când un copil creează un dialog între marionete, trebuie să țină cont de diversele puncte de vedere, uneori conflictuale, ale păpușilor. În consecință, copilul își

va consolida capacitatea de a înțelege, fapt care ar trebui să îl ajute să recunoască și să înțeleagă punctele de vedere ale altor persoane în contextul propriei situații de viață. Aceasta i-ar putea ajuta și să își dezvolte o înțelegere mai profundă a evenimentelor din viața lor.

Marionetele și jucăriile de pluș pot fi utilizate începând cu invitația noastră făcută copiilor de a își alege cele care le plac până la punerea în scenă a unor povești, cu ajutorul lor, sub forma unor secvențe dramatice de tip teatru de păpuși. Putem iniția dialoguri între copii și marionetele lor sau dacă unora dintre ei le este dificil să inventeze o poveste, li se pot sugera teme pe care să le folosească și care să vizeze probleme sau evenimente relevante pentru ei. De exemplu, putem sugera teme legate de mutarea din locuința familială în locuința asistentului maternal sau de vizitele părintelui absent ori care sugerează teama, neajutorarea sau abandonul.

Dacă folosim marionetele și jucăriile de pluș ca să punem în scenă anumite povești, fabule și basme putem aborda în mod direct anumite probleme ale copiilor. De exemplu, bibliotecarii sau psihologul îl vor ruga pe un copil să pună în scenă povestea „Scufița Roșie”, folosind marionete și jucării de pluș. După încheierea spectacolului, copilul poate fi întrebat: „Ce ar fi putut face bunica ca să nu fie mâncată de lup?”. Copilul sugerează, de exemplu, că bunica ar fi putut fugi din casă pentru a cere ajutor. Îl vom încuraja pe copil să prezinte din nou spectacolul folosind această idee alternativă.

Metoda aceasta de a ilustra cu ajutorul marionetelor și jucăriilor de pluș anumite basme și povești este similară cu povestirea lor, cu excepția faptului că transpunându-le sub forma unor spectacole, personajele și situațiile din acestea vor deveni pentru copii mai realiste și mai apropiate de ei, încurajându-i să devină interactivi, aventuroși și să își lărgască gândirea. Așa ne îndeamnă și proverbul confucianist [Burns, George W. - *101 povești vindecătoare pentru copii și adolescenți: folosirea metaforelor în terapie*, București: Editura Trei, 2011, p. 43.] care spune:

«Învăță-mă și voi uita,
Arată-mi și îmi voi aminti,
Implică-mă și voi înțelege.»
(Nadia Lalak, 2003)

Totodată pentru dezvoltarea gândirii copiilor este necesar și ca ei să își folosească mintea într-un context în care să depășească pe «aici și acum» și, pentru aceasta, ei trebuie «să se depărteze de imagini și să utilizeze cuvintele, pentru a fi capabili mai târziu să manipuleze ideile în interiorul propriei minți» [Gheorghe, Virgiliu - *Efectele televiziunii asupra minții umane și despre creșterea copiilor în lumea de azi*, București: Institutul de Cercetări Psihosociale și Bioetică, 2013, pag. 96.].

Imaginile, mai ales cele care se succed cu rapiditate, limitează imaginația și intuiția doar la nivelul semnificației primare, definite de suprafața sau forma lor concretă. Ele nu deschid, nu eliberează gândirea precum o fac cuvintele, ci dimpotrivă.

Datorită poveștilor neînsoțite de ilustrații «copiii vor învăța în mod gradual să reflecteze la propria experiență și vor putea descoperi prin aceasta puterea pe care limba o are prin potențialul ei simbolic de a crea și explora lumi alternative, posibile cu

propria coerență și logică interioară. Poveștile pot astfel conduce la un mod imaginativ de gândire, necesar într-o gamă largă de activități intelectuale pentru rezolvarea problemelor din cele mai diverse» [*Ibidem*, p. 97.].

Fundației „Un copil, o speranță”, au ținut timp de un an cursuri de terapie prin povești, pentru 20 de copii cu nevoi speciale, în cadrul proiectului *Eu sunt Eu*. În tot mai multe centre de oncologie pentru copii și adulți sunt amenajate așa-numitele centre de lectură, care sunt mai mult decât niște simple biblioteci. Aici se citesc zilnic cu voce tare anumite cărți motivaționale, sunt inițiate discuții și se stimulează creativitatea pacienților. Inițial, acest demers a fost făcut doar cu copiii, pentru a le distra atenția de la suferința produsă de boală, precum și de la efectele dure ale radioterapiei sau chimioterapiei. Pe lângă diminuarea suferinței, s-a observat însă și o îmbunătățire a calității vieții celor mici și, cel mai uimitor, o creștere a speranței de viață la membrii cei mai entuziaști ai centrelor de lectură. Acest program extins la adulți dă aceleași rezultate excelente. Lectura le conferă optimism, încredere în vindecare, pacienții sunt mai dispuși să spere și să colaboreze cu medicii. Apoi, terapiile neconvenționale, cum ar fi vizualizarea creatoare sau autosugestia pozitivă, sunt mai eficiente la cei care participă la lecturi. Rezultate fenomenale s-au obținut și la cei care și-au descoperit bucuria de a citi texte spirituale, cum ar fi cele despre rugăciune, meditație sau post. Se pare, așadar, că puterea vindecătoare a cuvântului este mult mai mult decât un simplu concept filosofic, ea tinde să devină o realitate științifică unanim acceptată.

Lectura mediază relația dintre adulți și copii și mijlocește dialogurile despre problemele și preocupările ambelor părți. Dar situația nu trebuie să fie unilaterală, adică doar adulții să le citească povești copiilor, ci și invers, copiii le pot citi adulților. Lectura cu voce tare oferă ocazia de a povesti despre propriile experiențe, asemănătoare sau diferite cu ale personajelor din cărți. Cărțile oferă „mediul” necesar pentru a aborda subiecte sensibile sau complexe pentru a le discuta cu copiii, teme precum războiul, rasismul, sexualitatea, discriminarea sau altele precum mândria, lăcomia, ironia etc.

După Esparza [Popescu, Oana Maria; Miron, Rodica; Păcurar, Cosmina; Drobo, Loredana. „Modelul Milton”- Construirea intervențiilor metaforice în psihoterapie, p. 16.], metaforele și poveștile, în context terapeutic pot:

- să furnizeze un mecanism cheie pentru schimbarea modului propriu de reprezentare a lumii;
- să determine amintirea a ceva;
- să ilustreze, demonstreze sau să explice un punct de vedere;
- să creeze realități alternative;
- să deschidă noi posibilități și strategii;
- să normalizeze sau să recontextualizeze o poziție particulară sau un anume conținut;
- să transporte multiple nivele de informații;
- să faciliteze noi tipare de gândire, simțire și comportamente;
- să stimuleze gândirea laterală și creativitatea;
- să recadreze sau să reformuleze o problemă sau o situație;

- să introducă un dubiu într-o poziție care susține că există doar o singură cale;
- să ofere asociații și să ghideze gândirea în anumite direcții;
- să permită persoanelor să-și formuleze o opinie sau să își găsească direcția proprie;
- să permită clientului să proceseze direct la nivel inconștient (sugestii indirecte);
- să schimbe subiectul sau să redirecționeze discuția;
- să sugereze soluții sau noi opinii;
- să creeze un pasaj între conștient și inconștient;
- să trimită sugestii minții inconștiente;
- să îmbunătățească alianța terapeutică și comunicarea;
- să faciliteze accesarea experiențelor resursă și să îmbunătățească dispoziția.

Pe parcursul timpului și în toate culturile, poveștile au fost folosite ca formă de comunicare și educație eficientă, transmitând de la o generație la alta atitudinile, valorile și comportamentele necesare pentru a supraviețui și a avea succes în viață. Ele ne educă pentru a face față situațiilor pe care e posibil să le întâlnim în viață și ne învață cum putem să abordăm cel mai bine provocările care stau în fața noastră.

Poveștile sunt o parte integrantă a vieții. Ele ne pot îndeplini visurile și într-adevăr, visurile noastre au forma unor povești. Ele ne însoțesc pe tot parcursul existenței noastre, din leagăn și până la moarte. Așa cum spunea unul din personajele lui Salman Rushdie în „Ultimul suspin al maurului”: *«Când murim, tot ce rămâne sunt poveștile»* [Burns, George W. - *101 povești vindecătoare pentru copii și adolescenți: folosirea metaforelor în terapie*, București: Editura Trei, 2011, p. 42.]. Dacă viața și poveștile sunt așa de strâns înrudite, atunci adaptarea lor pentru terapie și consiliere e o extensie atât logică, cât și practică a unui mediu de comunicare înrădăcinat și eficient.

Bibliografie:

1. Buluță, Gheorghe; Craia, Sultana; Petrescu, Victor - *Biblioteca azi: informare și comunicare*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2004.
2. Burns, George W. - *101 povești vindecătoare pentru copii și adolescenți : folosirea metaforelor în terapie*, București: Editura Trei, 2011.
3. Culicovski, Lidia - *Biblioterapia, o formă intens folosită în activitatea cu persoanele dezavantajate*, în revista *Biblioteca*, nr. 5 din 2001.
4. Geldard, Kathryn; Geldard, David; Yin Foo, Rebecca - *Consilierea copiilor : o introducere practică*, Iași: Editura Polirom, 2013.

5. Gerard Kaduson, Heidi; Schaefer, Charles E. (coordonatori) - *101 tehnici favorite ale terapiei prin joc*, București: Editura Trei, 2015.
6. Gheorghe, Virgiliu - *Efectele televiziunii asupra minții umane și despre creșterea copiilor în lumea de azi*, București: Institutul de Cercetări Psihosociale și Bioetică, 2013.

Resurse on-line:

1. http://www.timtim-timy.ro/sites/all/themes/timtimtimy/pdf/Simpozion_2012-2013/Grupmare/Articole,referate/CIUSNEL_ALEXANDRINA_modalitati_de_dezvoltare_a_abilitatilor_socio-emotionale_la_prescolari.pdf
2. <http://psihoterapie-integrativa.eu/wp-content/uploads/2012/04/Modelul-Milton.pdf>
3. <http://www.formula-as.ro/2013/1080/terapii-alternative-58/terapia-prin-lectura-16707>
4. http://libruniv.usarb.md/confbib/articole/2011_1-2/68-79.pdf
5. <http://bibliotecibihorene.blogspot.ro/2013/02/servicii-ale-bibliotecilor-publice.html>
6. <http://www.agerpres.ro/sanatate/2012/02/09/sibiu-primul-curs-din-tara-de-terapia-prin-povesti-pentru-copiii-autisti-19-35-53>
7. <http://stroke.ro/?p=3453>

Doina Vanca - *Bătălia Cărților* - Ediția 2014

În acest an, 2014, s-a lansat la Secția Împrumut Literatură, la Secția pentru Copii și la filialele Bibliotecii Județene Mureș un concurs de lectură intitulat *Bătălia Cărților*. Este vorba despre un proiect multijudețean pornit de ANBPR și colegii de la Biblioteca Județeană „Octavian Goga” din Cluj Napoca. Modelele pentru materialele necesare: regulament, fișa de înscriere, carnet de lectură, pliant

explicativ, fișa de lectură și semn de carte ne-au fost puse la dispoziție de colegii de la Cluj, dar cu posibilitatea de a fi „personalizate” cu însemnele proprii. Fiecare bibliotecă participantă și-a asigurat finanțarea pe plan local a proiectului (achiziția de carte, costul materialelor promoționale, premii, protocol). Concursul a fost gândit pentru două categorii de vârstă: copii, de la 11 la 13 ani și adolescenți, de la 14 la 18 ani. Listele de cărți de citit pentru cele două categorii de vârstă s-au vrut a fi aceleași la nivel național, dar acest lucru nu s-a putut realiza, deoarece nu toate bibliotecile care s-au înscris aveau pe rafturi acele cărți, sau fondurile necesare pentru a le achiziționa rapid. Este și cazul Bibliotecii Județene Mureș, care a ținut cont și de caracterul multietnic al urbei, dorind să lăsam posibilitatea cititorilor de etnie maghiară să lectureze cărțile în limba maternă..... Așa că în cazul nostru am păstrat din lista de cărți originală titlurile care existau în limbile română și maghiară și am înlocuit celelalte titluri cu altele, adecvate vârstelor copiilor sau adolescenților, respectând aceleași criterii amintite, dar care să nu facă parte din bibliografia școlară obligatorie.

Cărțile pentru categoria Adolescenți:

- Abe Kobo- Femeia nisipurilor
- Bach, Richard - Pescărușul Jonathan Livingston
- Coelho, Paulo - Alchimistul
- Doyle, Arthur Conan -Aventurile lui Sherlock Holmes
- Hemingway, Ernest - Bătrânul și marea
- Harrer, Heinrich - Șapte ani în Tibet
- Keyes, Daniel - Flori pentru Algernon
- Rushdie, Salman - Harun și Marea de Povești
- Segal, Erich - Poveste de iubire
- Simenon, George - Câinele galben

Cărțile pentru categoria Copii:

- Burnett, F. H. - Mica prințesă
- Durrell, Gerald - Familia mea și alte animale
- Kastner, Erich - Emil și detectivii
- Friedrich, Joachim - Patru prieteni jumate
- Sachar, Louis - Tabăra
- London, Jack - Mihail câine de circ
- Boyne, John - Băiatul cu pijamale în dungii

Pentru a se înscrie în concurs doritorii trebuiau să aibă Permis de intrare la bibliotecă sau să se înscrie la bibliotecă și să completeze Fișa de înscriere, care a rămas la secția unde s-au înscris. Acasă li s-a dat fiecărui înscris: regulamentul, pliantul explicativ, un semn de carte, carnetul de lectură pe care trebuiau să noteze fiecare carte citită cu una până la cinci steluțe în funcție de cât de mult i-a plăcut cartea citită și câte o fișa de lectură pentru fiecare carte citită, pe care ei trebuiau

să o completeze conform cerințelor. La final, când au terminat cele zece cărți (adolescenții) respectiv șapte cărți (copiii), au trebuit să restituie carnetul de lectură împreună cu cele zece fișe de lectură completate. La Tîrgu-Mureș, toate materialele amintite au fost traduse și în limba maghiară. Cei care nu au citit toate cărțile până la data limită nu au intrat în finala „Convinge-mă să citesc” și au pierdut astfel șansa de a deveni Cititorul anului și de a câștiga marele premiu.

Am impus unele reguli stricte de împrumut și de restituire deoarece numărul de exemplare din fiecare titlu din listele de lectură au fost limitate și numărul de înscriși destul de mare. Astfel am împrumutat câte o carte din concurs și doar pentru două săptămâni, fără posibilitatea de a prelungi termenul de împrumut. Cei care nu s-au conformat acestei reguli au fost descalificați.

Perioada de desfășurare a concursului a fost martie-octombrie 2014. Nu a fost o perioadă determinată de înscriere la concurs a copiilor, cei interesați putându-se înscrie oricând pe durata desfășurării concursului. Condiția intrării în finală a fost lectura tuturor cărților participante la Bătălia cărților până la sfârșitul lunii septembrie.

La secții am organizat un raft dedicat concursului, pe care am expus cărțile participante și materialele promoționale.

La Secțiunea Adolescenți s-au înscris 62 tineri, din care au ajuns în finală 10. La Secțiunea Copii s-au înscris 57 copii din care au ajuns în finală 24.

Finalele concursului le-am organizat pe grupe de vârstă, pentru copii și respectiv pentru adolescenți. Lista finaliștilor am anunțat-o cu 20 de zile înainte de eveniment, prin afișe la secții, postări pe pagina de FaceBook a Bibliotecii Județene Mureș și pe site-ul Bibliotecii Județene Mureș.

La eveniment am invitat toți cei care s-au înscris la concursul *Bătălia Cărților*.

Dezbaterea finală „*Convinge-mă să citesc!*” Secțiunea Adolescenți, în cadrul căreia s-au stabilit „*Cartea Anului*” și „*Cititorul Anului*”, a avut loc la data de joi, 27 noiembrie 2014, la Secția American Corner a Bibliotecii Județene Mureș, Str. Primăriei nr. 2, cu începere de la ora 17,00. Dezbaterea finală „*Convinge-mă să citesc!*” pentru Secțiunea Copii a avut loc vineri, 28 noiembrie 2014, la Sala Mică a Palatului Culturii, Str. George Enescu nr. 1, cu începere de la ora 17,00.

Dezbaterea „*Convinge-mă să citesc!*” a cuprins următoarele:

- Finaliștii s-au prezentat și au susținut cartea preferată: care este motivul pentru care ei consideră acea carte ca fiind „*Cartea Anului*”. Dacă au punctat două sau mai multe cărți cu maximum de 5 puncte alocat unei cărți, și-au ales doar una dintre ele, pe care au susținut-o public și în fața juriului. Timpul alocat acestei etape a fost de 2 minute pentru fiecare finalist!

- ceilalți participanți, persoane din public, membri juriului au

adresat întrebări referitoare la cartea susținută fiecărui finalist (două întrebări juriul, două ceilalți finaliști). Participantul care a prezentat cel mai frumos și argumentat cartea preferată și a răspuns cel mai bine la întrebări a devenit „*Cititorul anului*”. Timpul alocat acestei etape a fost de maxim 10 minute pentru fiecare finalist!

- Jurizarea și festivitatea de premiere. Componența juriului: bibliotecari, profesori. Juriul a elaborat întrebările (care se referă strict la textul cărților din concurs), a evaluat fișele de lectură pentru a stabili cele mai bune fișe de lectură și cele mai bune

fișe de lectură pentru cărțile anului, a totalizat punctajul oferit fiecărei cărți citite de finaliști pentru a stabili cele două cărți ale anului și a desemnat Cititorul Anului pentru fiecare secțiune de concurs. Cartea care a obținut cel mai mare punctaj din partea cititorilor a devenit „*Cartea anului*”.

La secțiunea Adolescenți, în această ediție a concursului, *Cartea Anului* s-a dovedit a fi *Flori pentru*

Algernon scrisă de Daniel Keyes. La secțiunea copii *Cartea Anului* s-a dovedit a fi *Tabăra* scrisă de Louis Sachar.

Finaliștii au putut fi însoțiți de susținători: colegi de clasă, profesori, părinți.

În cadrul festivității de premiere s-au vor acordat premiile pentru: *Cea mai bună fișă de lectură*, *Cea mai bună fișă de lectură a „Cărții Anului”* și *„Cititorul anului”*. Toți participanții ajunși la dezbateri au primi câte o diplomă de finalist. La secțiunea copii am suplimentat premiile deoarece sau fost mai mulți finaliști. Astfel s-au acordat și premiul pentru *Cel mai tânăr finalist*, premiul pentru *Cel mai bun portofoliu*, premiul pentru *Cea mai bună fișă de lectură în limba maghiară* și premiul pentru *Cea mai bună fișă de lectură în limba maghiară a cărții anului*.

Cartea finalistă a beneficiat de o prezentare mai amplă, care a rulat pe un ecran în timpul dezbaterii *„Convinge-mă să citeșd!”*

În sala în care a avut loc evenimentul a fost organizată și o expoziție cu toate cărțile participante la concurs.

Cititorul anului la Secția Adolescenți: a fost desemnat Fărcaș Cristian Teodor, elev al Colegiului Național Papiu Ilarian din Tîrgu-Mureș

Premiul pentru cea mai bună fișă de lectură la categoria Adolescenți a fost meritat de Florea Teodora, elevă a Gimnaziului Dacia, pentru cartea *Femeia nisipurilor*, Kobo Abe.

Premiul pentru *Cea mai bună fișă de lectură pentru Cartea Anului* la categoria Adolescenți a fost obșinut tot de Fărcaș Cristian Teodor.

Finala Națională a concursului pentru promovarea lecturii „Bătălia Cărților” - inițiat de Biblioteca Județeană „Octavian Goga” din Cluj-Napoca, în parteneriat cu ANBPR a avut loc vineri, 20 martie 2015 la Cluj-Napoca.

La secțiunea pentru copii între 11-13 ani s-au întrecut în cuvinte și idei finaliști din șapte județe: Cluj, Gorj, Caraș-Severin, Maramureș, Bistrița, Mureș. Câștigătoarea dezbaterii

Finalei Naționale „*Convinge-mă să citesc!*” a fost Tereza Emilia Oprea din Tîrgu-Mureș, elevă în clasa a VII-a A la Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”. O felicităm și ne mândrim cu ea!

La grupa de vîrstă 14-18 ani, finaliștii din județele menționate și-au argumentat cu multă originalitate, farmec și putere de convingere preferințele literare. Câștigătorul a fost Matei Bolog elev la Liceul Teoretic "Gheorghe Șincai" din Cluj-Napoca care a cucerit juriul cu discursul lui deosebit. Noi îl felicităm, însă și pe concurentul nostru Cristian Teodor-Fărcaș, elev în clasa a XII-a A la Colegiul Al.

Papiu Ilarian din Tîrgu-Mureș care a pledat pentru cartea sa preferată, „*Alchimistul*” de Paulo Coelho, dovedind, ca și ceilalți concurenți, o putere de pătrundere și înțelegere impresionantă.

Bineînțeles că vom organiza și o a doua ediție a concursului de lectură *Bătălia Cărților* în acest an, care, sperăm noi, se va bucura de cel puțin același interes pe care l-a stîrnit prima ediție.

Doina Vanca – *Voluntariat la Bibliotecă alături de ProVobis și ANBPR*

La sfârșitul anului 2014 Biblioteca Județeană Mureș a avut bucuria de a fi selectată, alături de alte 15 biblioteci (Metropolitană, județene, orășenești și comunale din București, Bârlad, Brăila, Cluj-Napoca, Focșani, Galați, Iași, Medgidia, Mediaș, Năvodari, Piatra Neamț, Pietrari, Târgoviște, Târgu Jiu și Vaslui), în proiectul *Raftul cu inițiativă: dezvoltarea de programe de voluntariat în biblioteci*, proiect elaborat de Centrul Național de Resurse pentru Voluntariat ProVobis în parteneriat cu ANBPR. Proiectul s-a desfășurat de-a lungul a nouă luni, din septembrie 2014 - iunie 2015, cuprinzând o perioadă de instruire concretizată în două cursuri și minim șase luni de implementare a unui program de voluntariat în fiecare bibliotecă selectată. La primul curs organizat de ProVobis la Cluj-Napoca în septembrie 2014, *Managementul voluntarilor și al programelor de voluntariat*, din partea Bibliotecii Județene Mureș au participat șef serviciu Relații cu publicul: Dana Haja și bibliotecara Doina Gabriela Vanca. A fost un curs deosebit de util pentru noi, căci ne-a ajutat să facem diferența

dintre a lucra cu voluntari în mod legal, organizat și profesionist și de a lucra cu voluntari în mod empiric, cum de altfel se întâmpla la Biblioteca Județeană Mureș.

Managementul voluntarilor presupune mai multe etape:

1. Pregătirea instituției pentru implicarea voluntarilor
2. Recrutarea voluntarilor
3. Selecția voluntarilor
4. Pregătirea, orientarea și instruirea voluntarilor
5. Supervizarea voluntarilor
6. Monitorizarea voluntarilor
7. Motivarea voluntarilor
8. Recunoașterea meritelor voluntarilor
9. Evaluarea voluntarilor

Fiecare etapă este deosebit de importantă în munca desfășurată cu voluntari, pregătind instituția și voluntarii pentru o bună colaborare, fără false iluzii și cu o bună gestionare a dificultăților care inevitabil apar pe parcurs.

Pregătirea instituției presupune o muncă de echipă desfășurată în interiorul bibliotecii care are ca rezultat:

- Declararea voluntariatului ca valoare prin răspunsul la întrebări precum: de ce dorim să implicăm voluntari?, cum vor contribui aceștia?, în ce proiecte îi putem implica? etc.

- Analiza nevoilor: sarcini pentru voluntari, elaborarea fișelor voluntarilor în funcție de postul care îi este atribuit fiecăruia, stabilirea profilului voluntarilor doriți în funcție de activitatea în care va fi implicat fiecare etc.

- Elaborarea setului de politici și proceduri care trasează cadrul general al muncii cu voluntarii, deosebit de important în special în situații conflictuale, dar și pentru ca voluntarii să înțeleagă exact ce pot/nu pot face, ce oferă/nu poate oferi Biblioteca, comportamentul așteptat de la voluntari în ceea ce privește relația lor cu Biblioteca etc.

- Numirea/angajarea unui coordonator de voluntari care să coordoneze, monitorizeze, evalueze activitatea voluntarilor, să îi supervizeze, instruiască și să îi motiveze, sau care să aplaneze eventualele conflicte apărute între aceștia sau între voluntari și angajați etc.

- Pregătirea personalului informațional și motivațional. Este foarte important ca angajații să înțeleagă faptul că voluntarii sunt implicați doar în anumite activități clar definite, au anumite sarcini pe care trebuie să le îndeplinească, vin de bună voie în orele stabilite etc.

- Redactarea documentelor necesare: contractul de voluntariat, fișa voluntarului în funcție de postul pe care îl va ocupa în activitate, fișa de protecție a voluntarului care se impune atunci când activitatea presupune un risc pentru voluntari (munca în spital, activități care presupun risc de accidentare etc.), registrul de evidență al voluntarilor, certificatul de voluntariat care se eliberează la finalul activității la cerere.

Voluntarii până la 18 ani au nevoie de acordul părinților pentru a se implica în activități.

Recrutarea voluntarilor se face prin diverse moduri: anunț afișat la vedere, anunț pe site-ul Bibliotecii sau pe pagina de Facebook a Bibliotecii etc. Important este ca anunțul respectiv să descrie foarte clar despre ce activitate este vorba, abilități și competențe necesare, locul și perioada de desfășurare a activităților, perioada și modul de înscriere.

Selecția voluntarilor se va face în funcție de cerințele postului necesar din cadrul proiectului. Trebuie găsit voluntarul potrivit pentru postul oferit. Instrumentele de selecție pot lua forma unui formular de aplicare on-line, însoțit de o probă practică și/sau teoretică, sub formă de interviu, portofoliu, CV și scrisoare de intenție etc. în funcție de complexitatea posturilor necesare.

Instruirea voluntarilor presupune explicarea acestora în mod detaliat a ceea ce au de făcut în proiectul în care au fost selectați, un tur al Bibliotecii pentru a se familiariza cu toate secțiile și pentru a cunoaște angajații, oferirea documentelor necesare: politici, proceduri, regulamentul Bibliotecii, fișa postului, orarul activităților, fișa de pontaj. Trimiterea voluntarilor la cursuri de formare presupune unele costuri, de aceea este indicat să se facă doar atunci când este absolut necesar.

Supervizarea individuală sau de grup presupune stabilirea unor întâlniri regulate ale voluntarilor cu coordonatorul de voluntari în cadrul cărora se dezbate activitățile desfășurate, probleme apărute, dificultățile întâmpinate, idei noi ale voluntarilor, orarul de lucru stabilit, succese/insuccese, performanțele obținute, comportamentul celor implicați, materiale necesare, consiliere pe teme de interes pentru voluntari, sesiuni de informare, jocuri de intercunoaștere, etc.

Motivarea voluntarilor se face adesea mult mai ușor decât pare la prima vedere. Oferirea și cererea de feed-back, temele dezbătute la supervizare, aplicarea unor idei venite de la voluntari, evidența orelor de voluntariat avute, oferirea de sfaturi, încurajare verbală, organizarea de ieșiri în oraș/în parc/în natură cu voluntarii, promovarea lor pe site/pagina de Facebook, organizarea Galei voluntarilor în care cei mai activi să fie distinși, oferirea unor

diplome de merit celor mai implicați voluntari, oferirea de tricouri personalizate/ feicitări/ bilețele/ autocolante cu fețe vesele etc., aparițiile în presă, titlul de voluntarul lunii, implicarea lor în proiectele următoare etc. sunt toate forme de motivare și recunoaștere a meritelor voluntarilor. Acestea nu trebuie să aibă o mare

valoare materială, ci să dețină valoare spirituală sau care să le insufle un spirit competitiv.

Evaluarea activităților desfășurate de voluntari este un proces sistematic, care se realizează în funcție de criteriile de evaluare stabilite încă de la început, ținând cont de obiectivele propuse. Este vorba de o evaluare permanentă sau periodică cu scopul îmbunătățirii programului în derulare, care are în vedere performanțele, seriozitatea și implicarea fiecărui voluntar și evaluarea finală în urma căreia se comunică voluntarilor concluziile și rezultatele proiectului. Pentru evaluare fișele de monitorizare, participarea coordonatorului de voluntari la o parte din activitățile desfășurate de aceștia și sesiunile de supervizare sunt de un real folos.

A doua parte a cursurilor organizate de ProVobis, desfășurate la Predeal în ianuarie 2015 au fost *Metode de educație nonformală: Teatru forum și Biblioteca vie* la care a participat din partea Bibliotecii Județene Mureș bibliotecara Maria Merdar și *Dezvoltarea creativității pentru campanii de voluntariat de succes* la care a participat bibliotecara Vanca Doina Gabriela. Aceste cursuri au fost mai puțin teoretice, punând accent pe oferirea de idei creative și practice de lucru cu voluntarii: exemplificarea concretă a metodei Teatru forum și a metodei Biblioteca vie pentru a putea fi ulterior incluse în proiectele bibliotecilor, explicarea modului în care funcționează creativitatea și a ceea ce înseamnă a fi creativ, exemple de jocuri de intercunoaștere care se pot aplica, metode creative de selecție a voluntarilor, de analiză a nevoilor Bibliotecii sau de analiză a situațiilor dificile care pot apărea, metode creative de elaborare a afișelor etc.

În cadrul Bibliotecii Județene Mureș, ca urmare a implicării în proiectul *Raftul cu inițiativă*, s-a dezvoltat un nou serviciu la Secția pentru Copii: Împrumut de jucării. Programul intitulat *Din suflet pentru copii! Împrumut de jucării!* A fost lansat, împreună cu voluntarii noștri, vineri, 15 mai 2015. Am ales ca moment de implementare a programului Săptămâna Națională a Voluntariatului, ediția a XIV-a, 11-17 mai 2015,

tocmai pentru a putea sărbători și noi alături de voluntari.

Programul are ca scop stimularea spiritului civic al copiilor, responsabilizarea lor față de „celălalt”, prin încurajarea ideii de a OFERI. Obiectivele proiectului sunt:

- încurajarea implicării tinerilor și copiilor în comunitate
- crearea la cei mici a obișnuinței de a frecventa biblioteca
- responsabilizarea tinerilor și copiilor față de cei din jur.

În prima etapă a avut loc o campanie de strângere de jocuri și jucării pe care copiii nu le-au mai folosit acasă și au fost dispuși să le doneze. S-au strâns astfel peste o sută de jocuri și jucării diverse, toate în stare bună, complete: puzzle-uri, mascote de pluș, eroi din plastic, mașinuțe, joc de șah, domino, păpuși etc.

Doar la lansarea noului serviciu au fost prezenți 39 copii, au fost schimbate 46 jocuri și jucării și donate alte 57 jocuri și jucării.

În acest program sunt implicați 5 voluntari: fete de 17-18 ani, eleve la licee din oraș. Tipuri de activități de voluntariat în care s-au implicat până în prezent: promovare, amenajarea spațiului, gestionarea schimbului de jucării, derularea campaniei de colectare de jocuri și jucării.

Toți copiii au acum posibilitatea de a veni la Secția pentru Copii a Bibliotecii Județene pentru a împrumuta pe o perioadă nedeterminată jucării din fondul constituit din donații. Regulile sunt foarte simple:

- fiecare copil câte jucării aduce, atâtea jucării poate împrumuta acasă
- copilul poate returna jucăriile împrumutate sau le poate păstra definitiv, atât timp cât lasă la Bibliotecă un număr identic de jucării

- un copil poate schimba jucăriile ori de câte ori dorește
- Permisul de intrare la bibliotecă este obligatoriu
- serviciul pentru împrumutul de jucării este asigurat de voluntari.

Proiectul se derulează pe perioadă nedeterminată, atât timp cât prezintă interes pentru cei mici.

La finalul proiectului *Raftul cu inițiativă* ProVobis a acordat bibliotecilor 4 distincții de *Bibliotecă V Matură*, 9 distincții de *Super Bibliotecă V*, nivelul maxim de *Bibliotecă V Expertă* fiind acordat bibliotecilor din Vrancea, Pietrari și Cluj.

Iată și câteva cifre care reflectă reușita proiectului *Raftul cu inițiativă* pe plan național:

- 711 voluntari implicați, din care peste 70 din grupuri vulnerabile
- peste 16600 de ore de voluntariat, ale căror valoare pe piața muncii ar echivala cu minim 21500 de euro
- peste 20100 de cetățeni care au participat direct la activitățile generate cu ajutorul voluntarilor, din care peste 3600 de persoane vulnerabile
- peste 100 de parteneriate încheiate de biblioteci cu alte instituții sau ONG-uri
- 410 reflecții ale poveștilor despre voluntariat în presa locală.

Printre programele implementate de bibliotecile selectate în proiectul *Raftul cu inițiativă* s-au numărat: activități în spitale de pediatrie în beneficiul micuților internați; amenajarea de spații de lectură în aer liber; servicii de împrumut de jucării sau de împrumut la domiciliu pentru persoane care nu se pot deplasa; campanii de promovare a lecturii și a unor cauze sociale și ecologice; derularea unor serii de cursuri variate pentru cetățeni (de la cursuri de învățare a unor limbi străine la cursuri de fotografie, reciclare, creativitate sau gestionarea relațiilor cu copiii); organizarea de cluburi pentru adolescenți, pentru părinți sau pentru persoane afectate de cancer; promovarea lecturii în spații neconvenționale și multe altele.

din activitatea bibliotecilor publice din județ

Biblioteca Orășenească Iernut

Dana Gurghian - *Citești și dăruiești*

Biblioteca Orășenească Iernut a fost prima beneficiară a proiectului „CITEȘTI ȘI DĂRUIEȘTI”, a cărui inițiatoare a fost organizația „Outreach”, mai exact președinta acesteia, psihologul Sandra O'Connor. Împreună cu Ana Maria Galea, actriță, cântăreață, reprezentant al Radio România Tg.-Mureș și voluntar la „Outreach” au pornit acest proiect în urmă cu luni de zile. Li s-au alăturat Angela Săplăcan din partea Muzeului Județean Mureș și Florentina Vary de la Teatrul Național din Tg.-Mureș.

Dana Gurghian și Sandra O'Connor

„Citești și dăruiești se încadrează în domeniul cultural educativ. Proiectul urmărește îmbogățirea patrimoniului material al Bibliotecii Orășenești Iernut, dar și implicarea unui număr cât mai mare de elevi în activități de îmbogățire a cunoștințelor generale, de lărgire a orizontului cultural, dar mai ales de întărire a simțului civic și de apartenență la un grup, de creștere a responsabilității copiilor față de cei din jurul lor și față de mediul care îi înconjoară. În acest proiect se urmărește atât conștientizarea copiilor asupra importanței lecturii în dezvoltarea personală și academică, cât și formarea unei coeziuni comunitare, pentru a ajuta la susținerea și dezvoltarea Bibliotecii Orășenești Iernut prin colecta de carte”, a declarat psiholog Sandra O'Connor, președinta organizației „Outreach”.

„Este important ca tinerii care sunt în formare, să înțeleagă necesitatea voluntariatului și beneficiile actului de a ajuta, să aibă încredere că ceea ce fac chiar contează, că schimbă puțin în bine lumea ce-i înconjoară. Cu timpul vor constata că e din ce în ce mai multă lume alături de ei”, a mai adăugat Sandra O'Connor.

Activitățile din cadrul acestui proiect au cuprins:

- Spectacole de teatru - trupa de teatru „Guga Junior” a prezentat spectacolul regizorului Scott Johnston - „Shoes” în 3 limbi - română, maghiară și engleză;
- Psihologul Sandra O'Connor a organizat activități privind importanța lecturii și activități de dezvoltare personală în școlile și grădinițele înscrise în proiect;
- Concerte, cum ar fi cel din 30 mai de la Teatrul Național susținut de copiii de la școala de chitară conduși de profesorul Sebastian Tătar și de către „Spiridușii muzicali” sub îndrumarea cântăreței Anei Maria Galea;
- Vizite la Muzeul Județean Mureș unde clasele înscrise în proiect au fost întâmpinate de doamna Angela Săplăcan cu multă bunăvoință.

La intrare, cei care au participat la toate aceste activități au donat una sau mai multe cărți, bibliotecii. Un gest dezinteresat, altruist al dascălilor, elevilor și preșcolarilor din Tg.-Mureș. Ei s-au mobilizat extraordinar pentru a ajuta comunitatea noastră.

Urmându-le exemplul, ne-am mobilizat și noi, cei din Iernut și, la 5 iunie ne-am adunat la Casa de Cultură, nu numai dascăli și elevi ci și mulți iubitori de carte din localitate pentru a-i primi așa cum se cuvine pe participanții la proiectul „Citești și dăruiești”.

Elevii clasei a VIII-a și a VI-a, îndrumați de profesoarele Alina Alecu și Delia Vlasa au prezentat câte o piesă de teatru iar cei de la cercul de chitară al profesorului Sebastian Tătar au susținut un mic spectacol de muzică.

Așadar, cu această ocazie patrimoniul bibliotecii s-a

îmbogățit cu aproape 2000 de volume datorită unor iubitori ai cărții. Cuvintele nu ajung pentru a exprima recunoștința cititorilor ierănuteni pentru cei care și-au dedicat multe ore și au depus mult efort în derularea proiectului. De aceea vom spune numai: Mulțumim !!!!

Dana Gurghian - Proiectul „Scriitori ierănuteni”

La 14 august 2015, în sala mică a Casei de cultură din Iernut, în prezența unui public select și avizat, doamna bibliotecar Dana Gurghian a anunțat debutul proiectului „Raftul scriitorilor ierănuteni”. Acesta constă în expunerea, la vedere, în sala de lectură a bibliotecii, a lucrărilor autorilor autohtoni dar și afișarea biografiilor ilustrate ale celor 18 autori de carte ierănuteni. Unii dintre participanții la eveniment și-au descoperit numele, biografia, cărțile și referințele critice la opera lor pe panoul „Scriitori ierănuteni”. Derularea acestui proiect presupune o colaborare strânsă între biblioteca și scriitori, și unii și alții trebuie să îi aloce mult timp și răbdare.

Lansarea a două cărți scrise de autori ierănuteni: „Epopoea lui Napoleon”, document istoric și filosofic al lui Cornel Mărginean și volumul „Sufletele nopții”, al tinerei autoare Raluca Andreea Chipur, au adus la eveniment o mulțime de iubitori de lectură.

Decorul a fost asigurat de câteva panouri pregătite de bibliotecar. Unul a fost dedicat tinerei scriitoare Raluca Andreea Chipur (biografie, fotografii, citate din romanul „Sufletele nopții”, referințe critice semnate de Oliviu Crâșnic). Panoul rezervat domnului Cornel Mărginean, mai bogat în titluri de cărți de meditație

filosofică, de literatură, de istorie, afișează date biografice, multe fotografii din arhiva personală. Un al treilea, a îndeplinit funcția de suport imagistic al cărții „Epopeea lui Napoleon”, amintind că, în 2015, s-au împlinit 200 de ani de la momentul Waterloo.

Au fost prezenți la eveniment o parte dintre scriitorii ierănuteni: doamna Maria Dorina Pașca, autoare a peste 50 de cărți, moderatoarea evenimentului organizat de biblioteca orășenească, Gheorghe Andreica, Felicia și Iosif Albu, Rudolf Moca, Marius Valeriu Nanu și, bineînțeles, Raluca Chiper și Cornel Mărginean, cei care tocmai au prezentat auditoriului noile lor volume.

În încheiere, fiecare autor prezent a lecturat din propria creație fragmentele definitorii pentru imaginea lor publică, după care a fost lansat proiectul de înființare, în holul bibliotecii orășenești, a expoziției permanente de carte „Scriitori ierănuteni”.

Dana Gurghian - Alături de reprezentanți ai mediului de afaceri

Alături de reprezentanți ai mediului de afaceri, ai autorităților și ai ONG-urilor locale, Biblioteca Orășenească Iernut se implică în facilitarea accesului șomerilor pe piața muncii și în dezvoltarea unor noi posibilități profesionale ale acestora. De aceea, a pus la dispoziția Asociației „Caritas Mitropolitan Greco-Catolic” Blaj pentru o perioadă de trei luni, spațiul rezervat videotecii, pentru desfășurarea unei sesiuni de calificare: îngrijitor bătrâni la domiciliu, îngrijitor copii, lucrător finisor în construcții.

Cursurile de formare profesională au fost gratuite. Au fost organizate în mare parte pentru beneficiari ai venitului minim garantat și șomeri și le-au dat acestora șansa ca, în următoarele luni, să obțină calificare într-o meserie căutată în zonă dar și în străinătate.

Mai mult decât atât, ei au fost plătiți pentru fiecare oră de consiliere sau curs la care au participat. Totodată au fost instruiți să folosească tehnologia multimedia (tablete) iar la sfârșitul cursului au primit, gratuit, câte o tabletă multimedia.

Acesta a fost al doilea curs de recalificare organizat în incinta bibliotecii. În cele două serii, au fost instruiți peste 40 de cursanți.

din activitatea bibliotecilor publice din județ

Biblioteca Comunală Chețani

Nița Cucerzan - *Magia hârtiei prin quilling și origami*

Cercul extracurricular „MAGIA HÂRTIEI PRIN QUILLING ȘI ORIGAMI” a luat ființă în anul școlar 2014-2015 din inițiativa celor două învățătoare, Maria Martincu și Simona Cristina Șuteu, în colaborare cu bibliotecar Nița Cucerzan, făcând parte din domeniile arte și tehnologii: estetic și creativ.

Scopul cercului: Dezvoltarea personalității copilului prin:

- valorificarea potențialului creativ;
- stimularea interesului pentru artă;
- realizarea unor lucrări originale după teme prestabilite.

Practicarea tehnicilor Quilling și Origami cultivă elevilor simțul estetic și îi educă în spirit ecologic, aceștia transformând bucăți de hârtie într-o adevărată operă de artă, implicând o serie de procese psihice și fizice cât și de relaționare.

Este exersată atenția, capacitatea de concentrare, atunci când, în timpul lucrului, doamna bibliotecar le citește povești terapeutice. Activitatea cercului reprezintă un mijloc agreabil și util de petrecere a timpului, copilul ajungând să vadă în orice material din natură, resturi din gospodărie, deșeuri etc., o posibilă jucărie, un obiect ornamental, un original cadou oferit celor dragi.

De asemenea, activitățile desfășurate inițiază mobilitatea degetelor, dezvoltă manualitatea, acesta ducând mai târziu la lărgirea ariei de orientare profesională.

În plus, produsele finale obținute pot fi divers valorificate, atât de către elevi (ornarea locuințelor personale, cadouri, obiecte pentru uz propriu etc.), cât și de către cadrele didactice (amenajarea sălii de clasă, realizarea de expoziții la nivelul școlii și al bibliotecii).

Vă prezentăm mai jos câteva din lucrările realizate de elevi:

din activitatea bibliotecilor publice din județ

Biblioteca Comunală Albești

Anca Ciotloș - Vacanța de vară a lui 2015 petrecută în biblioteca comunei Albești

Iată că sala de lectură a Bibliotecii comunei Albești, cu care ne mândrim tare mult! a fost prinsă în pregătirea a două scenete de către „Teatru Forum” pentru festivalul „ProEtnica”, festival care a avut loc la Sighișoara, în perioada 20-23 august 2015 la Sala „Sander”, în calitate de colaboratori la acest proiect de 4 zile dintr-un festival ajuns la ediția a XIII-a.

Actorul și regizorul Nelu Roman, cel care a format copiii pentru această formă de teatru, a găsit la bibliotecă locul potrivit pentru a juca și interpreta cele două scenete cu teme diferite: hărțuirea sexuală și rasismul.

Întâlnirile au fost săptămânale, s-au desfășurat pe o durată de trei luni (miercurea de la ora 17- 19), tinerii adolescenți participanți, în număr

de 23, fiind: Barabaș Gabriel, Barabaș Roxana, Bârcea Emilia, Cioanta Sergiu, Ciurar Patrița, Depner Alexandru, Farkaș Nicoleta, Godja Liviu, Gabor Robi, Herman Ana Maria, Herman Bianca, Iosif Vanesa, Palcu Nicoleta, Savu Beatrice, Savu Maria, Solomon Andrei, Solovăstru Valentin, Stoica Adrian Ilie, Szanto Levente, Șinca Melinda, Șipoș Florina, Șipoș Ionel, Zaiț Rareș.

Acești adolescenți au întâmpinat după-amiezile petrecute săptămânal în bibliotecă cu bucuria de a învăța ceva nou, găsind alături de actorul și regizorul Nelu Roman și joaca, și seriozitatea, cel mai important lucru fiind luarea de atitudine în cazurile în care semenii noștri sunt opresați, sau nu se pot integra în mediile sociale din diferite motive (timiditate etc.).

În Teatru Forum (această formă de a juca teatru cu luare de atitudine și puterea de a lua locul personajului cu soluții în rezolvarea cazurilor dificile din viața de zi cu zi) ne-a inițiat actorul și regizorul Nelu Roman, povestindu-ne de cel care i-a dat viață: brazilianul Augusto Boal.

Am început cu 22 de copii (de la 11 la 16 ani), după care am mai rămas doar 11 pentru că era vacanță și inevitabil se mai pleacă și de acasă, iar cei care s-au încadrat ritmului de pregătire și regulamentului (că nu aveau voie doar 2 absențe) au rămas, așa că cei 11 copii cu vârste diferite (aceștia fiind: Barabaș Gabriel, Barabaș Roxana, Cioanta Sergiu, Ciurar Patrița, Farkaș Nicoleta, Savu Beatrice, Savu Maria, Solovăstru Valentin, Stoica Adrian Ilie, Szanto Levente, Șipoș Florina) au luat

parte la scenetele care țineau doar maxim 4-5 minute, apoi urma acțiunea publicului cu idei și intervenții din partea lor de a schimba acțiunea astfel ca opresorul să fie blocat, amuzamentul, seriozitatea și învățămintele care au decurs din toată sceneta au fost sarea și piperul acestui Teatru Forum, publicul fiind prezent în sală cel mult două ore jumătate, prinzând drag de această formă de teatru și nelipsind în nici o seară de la nici o reprezentație! Așa că tinerii actori au fost foarte încântați de prestația lor, asemenea Nelu Roman și subsemnata, pentru că am avut copii isteți și care au știut să se facă plăcuți publicului.

Așadar, opresorul trebuia să nu cedeze sub nici o formă!, iar noi cei care aveam dreptul să schimbăm personajele opresate, trebuia să construim atitudinea care să-l dărâme pe opresor!

Am avut în Sala „Sander” personalități care fac parte din Ministerul Culturii, și care au participat la schimbarea personajelor găsim soluții la rezolvarea opresărilor din situația prezentată de noi, apoi Televiziunea Română care a filmat pentru câteva momente din sceneta *Rasism* prezentată pe 23 august de la ora 19, luând un interviu actorului Nelu Roman, iar acestea au fost prezentate la emisiunea *Conviețuiri* din data de 26.08.2015 la ora 15,30 (TVR).

Directorul Festivalului, Volker Reiter, a fost prezent la reprezentările noastre promițând că actorul și regizorul Nelu Roman ne va forma și în continuare, menținându-ne în sfera Teatrului Forum (teatrul care schimbă situațiile greșite din societatea noastră, dându-ne putere să rezolvăm pe cale pașnică și cu inteligență situațiile dificile întâmpinate, împotriva violenței în școli, în familie, împotriva violenței femeilor, împotriva timidității și acomodării în societate etc.)

Festivalul „ProEtnica” oferă minorităților naționale o Agora pentru păstrarea și dezvoltarea identității etnoculturale din România, promovarea dialogului intercultural.

Scena a fost amplasată vizavi de *Casa cu Cerb*, acolo urcând multe formații de dansatori, formații muzicale, artiști cunoscuți din țară și minorități naționale, încântându-ne urechea prin muzică și privirea prin frumusețea costumelor populare, și pe noi cei care am avut parte de câteva ore bune petrecute în Sala „Sander”, apoi ne-am dezlănțuit petrecând și dansând, apreciindu-i pe cei care ne prezentau diverse cântece spre bucuria noastră!

Mulțumim celor care ne-au inclus în acest proiect pentru că vă invităm și pe dumneavoastră să veniți la anul!

Cu stimă și considerație pentru toată lumea!

din activitatea bibliotecilor publice din județ

Biblioteca Comunală Rîciu

Mariana Bucur – *Biblioteca vie*

Biblioteca vie este asemenea unei biblioteci obișnuite, din care cititorii interesați împrumută cărți pentru o perioadă limitată de timp, le citesc și le returnează bibliotecarului, pentru a fi răsfoite de următorii cititori interesați.

Sunt două diferențe majore însă, cărțile sunt persoane, iar citirea lor presupune dialogul cititorului cu acestea.

Afisul activității

Invitația la activitate

Bine ați venit!

Alege o carte vie!

FICHA DE LECTURA						
IN	TEM	TEMA	TEM. DE	TEM. DE	SEMANA DE	SEMANA DE
		TEMA/CONTENIDO	TEM. DE	TEM. DE	TEM.	TEM.
1		Introducción a la Teoría de la Literatura				
2		La novela picaresca				
3		La novela picaresca				
4		La novela picaresca				
5		La novela picaresca				
6		La novela picaresca				
7		La novela picaresca				
8		La novela picaresca				
9		La novela picaresca				
10		La novela picaresca				
11		La novela picaresca				
12		La novela picaresca				
13		La novela picaresca				
14		La novela picaresca				
15		La novela picaresca				
16		La novela picaresca				
17		La novela picaresca				
18		La novela picaresca				
19		La novela picaresca				
20		La novela picaresca				
21		La novela picaresca				
22		La novela picaresca				
23		La novela picaresca				
24		La novela picaresca				
25		La novela picaresca				
26		La novela picaresca				
27		La novela picaresca				
28		La novela picaresca				
29		La novela picaresca				
30		La novela picaresca				
31		La novela picaresca				
32		La novela picaresca				
33		La novela picaresca				
34		La novela picaresca				
35		La novela picaresca				
36		La novela picaresca				
37		La novela picaresca				
38		La novela picaresca				
39		La novela picaresca				
40		La novela picaresca				
41		La novela picaresca				
42		La novela picaresca				
43		La novela picaresca				
44		La novela picaresca				
45		La novela picaresca				
46		La novela picaresca				
47		La novela picaresca				
48		La novela picaresca				
49		La novela picaresca				
50		La novela picaresca				
51		La novela picaresca				
52		La novela picaresca				
53		La novela picaresca				
54		La novela picaresca				
55		La novela picaresca				
56		La novela picaresca				
57		La novela picaresca				
58		La novela picaresca				
59		La novela picaresca				
60		La novela picaresca				
61		La novela picaresca				
62		La novela picaresca				
63		La novela picaresca				
64		La novela picaresca				
65		La novela picaresca				
66		La novela picaresca				
67		La novela picaresca				
68		La novela picaresca				
69		La novela picaresca				
70		La novela picaresca				
71		La novela picaresca				
72		La novela picaresca				
73		La novela picaresca				
74		La novela picaresca				
75		La novela picaresca				
76		La novela picaresca				

The image shows a single page from a notebook or ledger. At the top, there is a small illustration of a building, possibly a school or office, with some faint text above it. Below this is a header row with three columns labeled "DATE", "DESCRIPTION", and "AMOUNT". The main body of the page consists of several rows of empty space for writing.

Elevă de la casa de copii

Educatoare

Pompier

Psiholog

Profesor de limba română

Jurnalism școlar

Antrenoare aerobice

Se citește...

Se discută...

Ce-am citit...

Aprecierile domnului director

Imagini memorabile

Biblioteca „José Vasconcelos” este cea mai mare bibliotecă din Mexic și cea mai mare de pe continentul american. Biblioteca este construită în stil modernist, cu spații mari, foarte multă sticlă, și a fost deschisă în anul 2004. Mai este cunoscută și ca „Megabiblioteca”.

